

התניצח האנטישמיות בעולם?

היהודי נשרף ע"י האנטיקויזיציה, שותה דם ילדים נוצרים, זומם להשמיר את העולם הגיון או שנאה עיוורת?

המתבוללים היהודים-גרמנים הכריזו: אנו יהודים לפי דתנו, גרמנים לפי לאומיותנו. אנו גרמנים בני דת משה.

אבל ההתבוללות קבדה מכת מוות כאשר, בארץ בה נולדה, כמה אנטישמיות מסוג חדש: תורת הגזע.

אמרה תורת הגזע, והנחותיה לא התבססו כלל על המדע: היהודים אינם אומה, הם גזע. גזעם הוא נחות, והוא עלול לסמא את הגזעים האריים. אסור, אפוא, להניח ליהודים לחלל את קדושת הגזע. יחס האבות של כל תושב בגרמניה נבדק, אם נמצא שורש בו דם יהודי, אפילו קצת מן הקצת — הוכלל בקהילה היהודית, והושמד, בעת מלחמת העולם, במשרפות. ברור היה כי ההתבוללות לא תוכל להציל שום יהודי.

פיתרון אחר ל"בעיה היהודית" היה הציוני. ננו: ריכוזם של היהודים בשטחיהם העתיקה. תקומת היהודים כעם באה עם יסוד מדינת ישראל, אבל האנטישמיות לא נעלמה.

עתה נוספה חזרה כשרשרת: המדינה האחת בעולם, בה היתה האנטישמיות אסורה על פי החוק, ברית המועצות, החליטה, כפי הנראה, כי היהודים מהווים גיום חמישי מסוכן. הסיבה:

במדינה קומוניסטית-לאומית — היהודים נחשבים קוסמופוליטיים.

היהודי עשה דרך ארוכה: מלאומיות לקוסמופוליטיות, בחזרה ללאומיות ואחר שוב לקוסמופוליטיות. היהודי ניסה למצוא חן בכל הדרכים אך העולם ראה בו תמיד גורם זר ומסוכן.

האנטישמיות היא שנאה הטבועה עמוק בלב כמעט כל עמי העולם. שדישים רבים ומדי נאים אין מספר השתמשו בה להשגת מטרות פוליטיות. המטרות לא תמיד הצליחו, אבל האמצעי — שנאת היהודים, תמיד נתקבל על דעת העם.

בימי הביניים גבר יחודו של היהודי. כידורו משאר האוכלוסיה אינך אותו ליהפך מסוגר, מאוחד ובעל חוש של אחריות הדדית, ויחד עם זה — לקשור קשרים עם קהילות של יהודים בארצות אחרות. התוצאה: היהודים, שהיו כמעט בכל מקום, לא יכלו להקרא "עם", הפכו לאומה בינלאומית שבמיה לא היתה.

היהודי הפך קוסמופוליטי באירופה שצדה לקראת לאומיות. כאשר, במחצית השניה של ימי הביניים, החלו מדינות קטנות, פרס ואזורים מתאחדים תחת שלטון של מלך אחד, כאשר החלה משמט כלב תושבי המדינות החדשות הפאנדות רוח "לאומית", הם ראו ביהודי היושב בקרבתם גוף זר בעל קשרים בינלאומיים.

הוא גורם מאנליה, צרפת וספרד. רבושו תחרם. היהודי הנידח חופש בקלט בכל רחבי העולם. התפזר שכלאו היהודים בפולין הביא עליהם אסון גדול בימי מדי קוזאקים בראשותו של בוגדאן חמלניצקי. היהודי היה סוכנו של השליט הפולני השנוא, וחמלניצקי ראה בו זרוע של המדכא.

במקומות אחרים הצליחו יהודים, בגלל היותם מפורזים בארצות שונות, להקים מפעלים בנקאים בינלאומיים, כמו משפחת רוטשילד. התוצאה: היהודים יצגו, בעיני ההמונים העניים — את אלילי הכספים המנצלים.

מאוחר יותר, בגלל האמונה כי הקומוניזם — שמייסדו קארל מארכס היה יהודי קוסמופוליטי, לכל הדעות יביא לעולם את ביטול הלאומים וישליט קוסמופוליטיות שתחסל את האנטישמיות, הצטרפו יהודים רבים למחנה הקומוניסטי. התוצאה היתה: היהודים נחשבו, בעיני האנטי-מארכסיסטים, הלאומנים למיניהם, חסידיו הדת, למהפכנים מסוכנים.

בינתיים התרחשו בגרמניה, התפתחו- יות בהיסטוריה של האנטישמיות: כמה תנועה יהודית שמטרתה דחם את "הבעיה היהודית". תנועה זו שמחוללה היו יהודים, נקראה: התבוללות.

ראה שער האנטישמיות קיימת בעולם לפחות מאז החליט אחד ממלכי מצרים העתיקה דכא את המעוט היהודי שהי בארצו "פן ירבה, והיה כי תקראנה מדחמה, ונסוף גם הוא על שונאינו, ונלחם בנו!"

מימי פרעה התפשטה האנטישמיות בעולם כולו, התגלתה במקומות שונים בצורות שונות, והיא נמצאת בסימן של עליה מתמדת. עם הפוגות זמניות בלבד. התגלויות האנטישמיות שונות: סלידה סוביית מפני היהודי וזינוי בחברה: פניית מקצועות מסוימים בפניו, או העפדם קשים מיוחדים על דרכו המקצועית; גזילת רכושו; גירושן ממקומות בהן ישב, לעתים, מאות בשנים; עריכת טבח המוני בו; פחדה מתוכננת וטוטאלית של ישובים יהודים בני מיליוני תושב.

קשה להסביר בדרך ההגיון את האנטישמיות, מפני שאינה מושתתת על הגיון.

הגורמים לאנטישמיות היו שונים: דתיים, פסיכולוגיים, לאומיים, מדיניים וכלכליים, והיו לה אמתלאות שונות, וסלוליים: היהודים שותים דם ילדים נוצרים; היהודים זוממים לרד ממשהל-עולם ולהשתלט על התבל; היהודים מפצים מולות; השחיסה היהודית היא אכזרית וסאדיסטית; ליהודים רמה מוסרית נמוכה, לפי חוקי התלמוד; היהודים הם בני גזע נחות.

הסיבה לאנטישמיות הנה והיתה תמיד, בהכחדה: היהודי נחשב בכל מקום — למרות מאמציו להסתגל לסביבתו — לגוף זר. בעולם העתיק, שהיה קוסמופוליטי לפי טבעו — נחשב היהודי ללאומני.

האמונה הישראלית היתה יותר מאשר השקפת-עולם דתית, שונה במובנותיהם (אמונה באל אחד) שלה מהשקפת הדתית של כל שאר עמי העולם העתיק עובדי האלילים הרבים. האמונה הישראלית קבעה בשעתה, בגלל סיבות מדיניות פנימיות בהחלט כי: עם ישראל הוא עם נבחר — שונה מכל העמים ועליון עליהם. לאומיותו ויחודו של היהודי השניאה אותו על שאר העמים.

